

Από την Οργάνωση Ποντίων περιοχής Κομπουλετίου της παράλιας Δ-ΝΔ Γεωργίας χειρόγραφη ευχαριστήρια επιστολή προς την Πολιτιστική Εταιρεία Πανόραμα, για την οικονομική ενίσχυση για την επισκευή-ανοικοδόμηση της εκκλησίας τους στον ποντιακό ημιορεινό οικισμό Ντάγκβα. Η εκκλησία είχε σφαιλιστεί πριν από δεκαετίες από το σοβιετικό καθεστώς της ΣΣΔ Γεωργίας και είχε σχεδόν καταρρεύσει. Με ημερομηνία 22 Ιουνίου 1990, η επιστολή είναι γραμμένη σε επιστολόχαρτο του σωματίου με τρίγωνο λογότυπο (ελληνικά, γεωργιανά και ρωσικά) και στο κέντρο σχέδιο η Αργώ (στο πανί γράφει: Α Ω). Είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιείται το συγκεκριμένο μπλοκ, εφόσον η επιστολή φέρει τον αριθμό 1. Οι λέξεις που μοιάζουν κομμένες στη δεξιά πλευρά ήταν έτσι γραμμένες: ξέχειλες στα δεξιά, αλλά διαβάζονται. Η σφραγίδα δεν διαβάζεται, ίσως γιατί δεν υπήρχε πλέον μελάνι.

Το πρωτότυπο είναι κατατεθειμένο στο υλικό τμήμα του Αρχείου του Πανοράματος (ΑΠΑΝ).

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΟΝΤΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΜΠΟΥΛΕΤΙΟΥ

კომპოულეტიის რეგიონალური
სამეცნიერო-კულტურული
სამსახური „პანორამა“
მეცნიერებათა
კვლევითი ცენტრი



КОБУЛЕТСКАЯ РЕГИОНАЛЬНАЯ
ОРГАНИЗАЦИЯ ОБЩЕСТВА
ПОНТИЙСКИХ ГРЕКОВ («ОПГ»)

„22“ 1990 წ.

№ 1

«—» 199 г.

სომხ. დავა

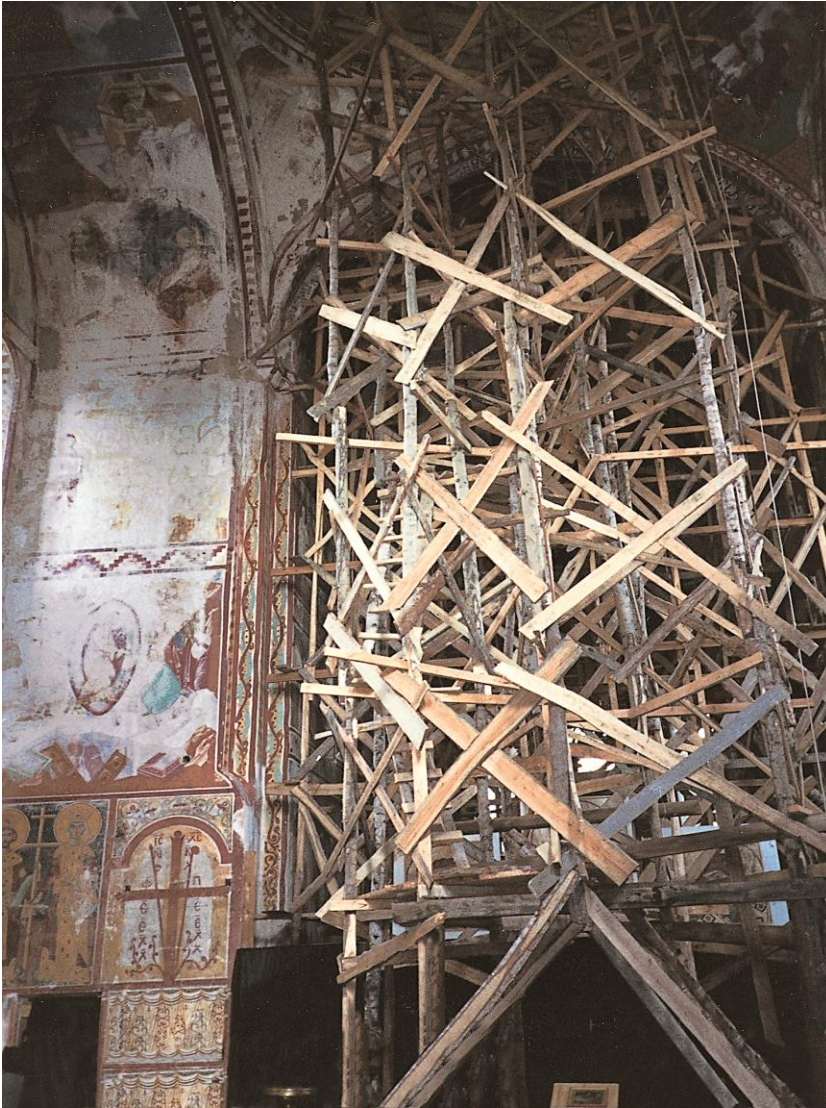
С. Дава

Η οργάνωση Ποντίων περιοχής Κομπουλετίου είναι πολύ ευχαριστημένη για το δραστήριο μέρος που πήρε η οργάνωση "Πανόραμα" από την Ελλάδα στην ανοικοδόμηση της εκκλησίας "Παραγία" του χωριού Ντάγκβα της περιοχής Κομπουλετίου η οποία ήταν 300 ρούβλια. Οι κάτοικοι του χωριού ποτέ δεν θα ξεχάσουν την ανθρωπότητα τους και τους εύχονται υγεία, ευτυχία και χαρά.

Η Παραγία να τους φυλάει.

Παπαντοπούλο





Ο ναός της Παναγίας στη
Ντάγκβα τη
Μεγάλη Τετάρτη του 1990

Από το βιβλίο της Μαριάννας Κορομηλά, *Οι Έλληνες στη Μαύρη Θάλασσα* (έκδ. της Πολιτιστικής Εταιρείας Πανόραμα, Αθήνα 1991, β' έκδοση ανανεωμένη και επαυξημένη, Αθήνα 2001) σ. 478, εικόνα 345 και λεζάντα:

Μισό αιώνα μετά το κλείδωμα της εκκλησίας, οι Πόντιοι χωρικοί επισκευάζουν μόνοι τους την εγκαταλελειμμένη Παναγία για να προλάβουν να τη λειτουργήσουν τον Δεκαπενταύγουστο του 1990. Οι ηλικιωμένοι θυμούνται αμυδρά την τελευταία Λειτουργία, δυο χρόνια πριν ξεσπάσει ο Δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος, τότε που άρχισαν οι εξορίες στο Ουζμπεκιστάν, το Καζακστάν, τη Σιβηρία.

Η Ντάγκβα, ορεινό χωριό της δυτικής Κολχίδας (επαρχία Κομπουλέτι, Αντζαρία, Αυτόνομη Δημοκρατία, Γεωργία), ιδρύθηκε από Πόντιους εποίκιστές τον Νοέμβριο του 1881. Είχαν έρθει από τη Σάντα και τα Σούρμαινα, με σκοπό να ακολουθήσουν τις ομάδες που εγκαταστάθηκαν τότε στο Κάρς, αλλά οι πάγοι τους υποχρέωσαν να κατευθυνθούν προς τη θάλασσα κι έτσι περπάτησαν έως τη ρωσοκρατούμενη Γεωργία.

Το 1990 ζούσαν 3.000 Έλληνες στην Ντάγκβα και 100.000 σε ολόκληρη τη ΣΣΔ της Γεωργίας (απογραφή του 1989). Μετά τη μετανάστευση της περιόδου 1991-2000, οι Έλληνες που έμειναν στη Γεωργία υπολογίζεται ότι δεν ξεπερνούν τις 20.000. Η έξοδος συνεχίζεται.